

PISMO VSEM SKUPNOSTIM VERE IN LUČ

Rekel jim je: »Tako je pisano:

Mesija bo trpel in tretji dan vstal od mrtvih, in v njegovem imenu se bo oznanilo vsem narodom spreobrnjenje v odpuščanje grehov, s čimer bodo začeli v Jeruzalemu. Vi ste priče teh reči. In glejte, jaz pošiljam na vas obljubo svojega Očeta; vi pa ostanite v mestu, dokler ne boste odeti v moč z višave.« (Lk 24, 46-49).

Dragi vsi, čutim potrebo, da se vam ob tem prav posebnem trenutku v življenju naših skupnosti Vere in luči oglasim z besedo, ki nam naj pomaga umiriti naša srca. Rad bi razmišljal z vami o stvareh, ki jih doživljamo. Z zaupanjem bi rad skupaj z vami pogledal v prihodnost, da bi lahko nadaljevali pot, ki nam jo je že v začetku pokazal Duh vstalega Jezusa.

V težkih časih ne smemo pobegniti v preteklost, niti ne smemo pobegniti iz sedanosti. Pravzaprav se moramo vrniti k osnovi, k viru. Besede evangelista Luka so besede, ki jih Jezus spregovori svojim apostolom po svojem trpljenju smrti in vstajenju. To je bil trenutek velike krize, ker je Jezus umrl in se je zdelo, da je vsega konec: obljube in upanje, ki so ga polagali vanj so se izgubile. Ampak Jezus je vstal in v luči Božje Besede jim je pomagal na pravi način razumeti vse, kar se je zgodilo. Dal jim je obljubo: dar Svetega Duha jih bo podpiral in vodil naprej po poti.

V teh dneh nas je dosegla novica, ki jo je z nami delila Mednarodna Barka, ki govori o začetkih njihove zgodovine in o Jeanu Vanieju. Počutili smo se izgubljene. Tisoč misli in tisoč občutji: nejevera, žalost, jeza. Zakaj vse to? Kaj nam bo ta sodba, nam in našim prijateljem v Barki, ki so skupaj z nami, tako kot mi verjeli v projekt, ki mu je Jean posvetil svoje življenje?

Pot nazaj k izviru nam lahko pomaga najti nekaj luči. Vsi mi zelo dobro vemo, da skupnost Barka in gibanje Vera in luč nista človeško, pač pa Božje delo. To je delo Božjega Duha, ki je navdihnilo in podprlo rojstvo nečesa, za kar si nihče ni mislil, da bo obrodilo tolikšen sad. To je prvi in največji znak da je na delu Sveti Duh: »Po njih sadovih jih bost prepoznali...« (Mt 7, 16). Torej pot, ki si jo v teh letih delimo med seboj, prihaja od Boga, je dober sad in ima globoke korenine.

Kar nas danes bega je to, da je za to Bog izvolil krhkega in grešnega človek, človeka kot je Jean, ki – glede na to kar je razkrilo poročilo, ni bil sposoben obvladovati svojih šibkosti, ki so globoko ranile žene, katere so se mu zaupale v duhovnem spremstvu. Radi bi jim izrazili naše sočutje in prijateljstvo, ampak danes ta ista stvar boli tudi nas. Samo Bog sam je sodnik, vendar tudi mi nikakor ne moremo sprejeti teh obnašanj,

saj so daleč stran od duha Barke in Vere in luči, so v popolnem nasprotju od tega kar je sam Jean Vanier učil skozi svoje življenje.

Skrivnost zla je večja od našega razumevanja in zato ne moremo sprejeti tega kar se je zgodilo. Ampak izkušnja, ki jo mi vsi živimo v Veri in luči, v medsebojnem podeljevanju in ohranjanju krhkosti mnogih naših prijateljev, je bila izbor čudovitih sadov za nas. Bila je moč, ki je spremenila naša življenja in nam omogočila odkritje Božjega obraza na precej pristnejši način. Vse to je dar, ki prihaja od Boga in od skupnosti z malimi. Preko prijateljstva in vezi, ki smo jih pletemo in živimo v naših skupnostih smo se naučili prepoznavati in tudi sprejemati naše slabosti ter rane. Vera in luč je bila za mnoge izmed nas pot rasti in ozdravljanja, resnični klic.

Naj bo sedaj vse to izgubljeno? Prav gotovo ne. Sveti Duh nas še vedno vodi in nam daje moč za nadaljevanje poti. Prav on nas vse še vedno prosi naj se ne damo zbegati zlu, zato da bi našli mir. V pismu Galačanom sveti Pavel piše: »Sad Duha je ljubezen, veselje, mir, potrpežljivost, blagost, dobrotljivost, zvestoba, krotkost, samoobvladovanje. (Gal 5, 22sl.) Zato prosimo Svetega Duha, da nas prime za roko, naj napolni naša srca, podpira naše korake in nam pomaga gledati naprej z zaupanjem.

Skupaj v molitvi in tihoti prosimo, da bi bili kot Marija, naša sestra v veri, tudi v začudenju »vse te besede je ohranila v svojem srcu in o njih preišljevala« (Lk 2, 19). Gospod bo vedel kako ta čas preizkušnje spremeniti v novo priložnost milosti. Ostanimo povezani v molitvi.

Srečno pot vsem!

Don Marco Bove mednarodni duhovni asistent